

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

16. ožujka 2023. *

„Žalba – Damping – Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Kine – Provedbena uredba (EU) 2016/2146 o povlačenju prihvaćanja preuzete obveze za dva proizvođača izvoznika dodijeljenog Provedbenom odlukom 2013/707/EU – Dopuštenost tužbe iz prvostupanjskog postupka – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Kriterij izravnog utjecaja – Članak 277. UFEU-a – Prigovor nezakonitosti – Dopuštenost – Pravni interes za djelovanje protiv akata koji su bili pravna osnova pobijanog akta – Uredba (EU) 2016/1036 – Članak 8. stavak 9. – Uredba (EU) 2016/1037 – Članak 13. stavak 9. – Posljedice povlačenja prihvata obveze Europske komisije – Provedbena uredba (EU) br. 1238/2013 – Članak 3. – Provedbena uredba (EU) br. 1239/2013 – Članak 2. – Gubitak povlastice oslobođenja od pristojbi – Provedbena uredba (EU) 2016/2146 – Članak 2. – Proglašenje nevaljanosti računa na temelju obveze – Obveza obračunavanja pristojbi na svim predmetnim transakcijama – Nepostojanje retroaktivnosti”

U spojenim predmetima C-439/20 P i C-441/20 P,

povodom dviju žalbi na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesenih 18. i 21. rujna 2020.,

Europska komisija, koju zastupaju G. Luengo i T. Maxian Rusche, u svojstvu agenata,

tužitelj u predmetu C-439/20 P,

a druge stranke u postupku su:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, sa sjedištem u Changzhouu (Kina), koji su u početku zastupali P. Heeren, *advocaat*, Y. Melin i B. Vigneron, *avocats*, a zatim P. Heeren, *advocaat* i Y. Melin, *avocat*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

Vijeće Europske unije, koje zastupa H. Marcos Fraile, u svojstvu agenta, uz asistenciju N. Tuominena, *avocata*,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

i

* Jezik postupka: engleski

Vijeće Europske unije, koje zastupa H. Marcos Fraile, u svojstvu agenta, uz asistenciju N. Tuominena, *avocată*,

tužitelj u predmetu C-441/20 P,

a druge stranke u postupku su:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, sa sjedištem u Changzhouu, koji su u početku zastupali P. Heeren, *advocaat*, Y. Melin i B. Vigneron, *avocats*, a zatim P. Heeren, *advocaat* i Y. Melin, *avocat*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

Europska komisija, koju zastupaju G. Luengo i T. Maxian Rusche, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: C. Lycourgos, predsjednik vijeća, L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin (izvjestitelj) i O. Spineanu-Matei, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Pitruzzella,

tajnik: M. Longar, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 6. travnja 2022.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 14. srpnja 2022.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojim žalbama Europska komisija i Vijeće Europske unije (u daljnjem tekstu zajedno: institucije) traže ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 8. srpnja 2020., Jiangsu Seraphim Solar System/Komisija (T-110/17, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2020:315), kojom je Opći sud poništio članak 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/2146 od 7. prosinca 2016. o povlačenju prihvaćanja preuzete obveze za dva proizvođača izvoznika dodijeljenog Provedbenom odlukom 2013/707/EU o potvrdi prihvaćanja preuzete obveze u vezi s antidampinškim i antisubvencijskim mjerama koje se odnose na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine za vrijeme primjene konačnih mjera (SL 2016., L 333, str. 4., u daljnjem tekstu: sporna uredba), u dijelu u kojem se odnosi na društvo Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (u daljnjem tekstu: Jiangsu Seraphim).

Pravni okvir

Osnovna antidampinška uredba

- 2 Na datum uvođenja predmetnih antidampinških pristojbi odredbe koje su uređivale donošenje antidampinških mjera Europske unije nalazile su se u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202. i ispravak SL 2016., L 44, str. 20.).
- 3 U skladu s njezinim člankom 23., tom je uredbom stavljena izvan snage Uredba Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996., L 56, str. 1.) [neslužbeni prijevod], koja je izmijenjena, među ostalim, Uredbom Vijeća (EZ) br. 461/2004 od 8. ožujka 2004. (SL 2004., L 77, str. 12.).
- 4 Uvodne izjave 18. i 19. Uredbe br. 461/2004 navodile su:
 - „(18) Članak 8. stavak 9. Uredbe [br. 384/96] među ostalim propisuje da u slučaju da jedna od stranaka povuče prihvrat preuzete obveze, u skladu s člankom 9. treba uvesti konačnu pristojbu na temelju činjenica koje su utvrđene u okviru ispitnog postupka koji je doveo do nastanka obveza. Ta obveza dovodi do dvostrukog postupka koji traje određeno vrijeme i u kojem se donose Komisijina odluka o povlačenju prihvata obveze i Uredba Vijeća kojom se ponovno uvodi pristojba. Budući da ta odredba Vijeću ne ostavlja nikakvu diskrecijsku ovlast kad je riječ o uvođenju pristojbe ili njezinu iznosu, u slučaju povrede ili povlačenja obveze, smatra se primjerenim izmijeniti odredbe članka 8. stavaka 1., 5. i 9. kako bi se razjasnile Komisijine ovlasti i omogućilo povlačenje obveze te primjena pristojbe pomoću jednog jedinstvenog pravnog akta. Kako bi se osigurala pravilna primjena mjera koje su na snazi, potrebno je također osigurati i da postupak povlačenja završi u roku od obično šest, a nikako više od devet mjeseci.
 - (19) Uvodna izjava 18. primjenjuje se *mutatis mutandis* na obveze na temelju članka 13. Uredbe [Vijeća (EZ) br. 2026/97 od 6. listopada 1997. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1997., L 288, str. 1.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1973/2002 od 5. studenoga 2002. (SL 2002., L 305, str. 4.).]” [neslužbeni prijevod]
- 5 Na datum donošenja sporne uredbe Unijino uvođenje antidampinških mjera uređivalo se Uredbom (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.; u daljnjem tekstu: Osnovna antidampinška uredba). U skladu s njezinim člankom 24. prvom stavkom Osnovnom antidampinškom uredbom stavljena je izvan snage Uredba br. 1225/2009. Na temelju njezina članka 25. Osnovna antidampinška uredba stupila je na snagu 20. srpnja 2016.
- 6 Članak 8. Osnovne antidampinške uredbe, naslovljen „Preuzimanje obveza”, propisivao je:
 - „1. Ako se utvrdi privremeno postojanje dampainga i štete, Komisija može u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. prihvatiti zadovoljavajuće dobrovoljne ponude za preuzimanje obveze koje podnese izvoznik za reviziju cijena ili prestanak izvoza po dampinškim cijenama, ako je uvjerena da se štetni učinci dampainga time uklanjaju.

U tom slučaju, i sve dok je preuzeta obveza na snazi, privremene pristojbe koje je Komisija uvela u skladu s člankom 7. stavkom 1., odnosno konačne pristojbe uvedene u skladu s člankom 9. stavkom 4., ovisno o slučaju, ne primjenjuju se na odgovarajući uvoz dotičnog proizvoda koji su proizvela društva iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza, kako je zadnje izmijenjena.

Povećanje cijene prema preuzetoj obvezi nije više nego što je potrebno za uklanjanje dampinške marže i treba biti manje od dampinške marže ako je takvo povećanje cijene dostatno da se ukloni šteta za industriju Unije.

[...]

9. U slučaju kršenja preuzetih obveza ili u slučaju da se neka od strana koje [su] preuzele obveze povuče iz preuzetih obveza, ili u slučaju da Komisija povuče prihvaćanje preuzete obveze, iz prihvaćene preuzete obveze povlači se Odlukom ili Uredbom Komisije, ovisno o slučaju, a automatski se primjenjuje privremena pristojba koju je uvela Komisija u skladu s člankom 7. ili konačna pristojba koja je uvedena u skladu s člankom 9. stavkom 4. pod uvjetom da je dotičnom izvozniku pružena mogućnost iznošenja primjedaba, osim u slučaju da se izvoznik povuče iz preuzimanja obveza. Ako odluči povući prihvaćanje preuzete obveze, Komisija pruža informacije državama članicama.

Svaka zainteresirana stranka ili država članica može dostaviti podatke kojima, *prima facie*, dokazuju kršenje preuzetih obveza. Naknadna ocjena o tome je li došlo do kršenja preuzetih obveza ili ne, donosi se uobičajeno u roku od šest mjeseci, ali ni u kojem slučaju nakon [devet] mjeseci od dana podnošenja valjano argumentiranog zahtjeva.

Komisija može zatražiti pomoć nadležnih tijela država članica u praćenju preuzetih obveza.

10. Privremene pristojbe mogu se uvesti u skladu s člankom 7. na temelju najboljih podataka koji su na raspolaganju, ako postoji razlog za vjerovanje da se krši preuzeta obveza odnosno, u slučaju kršenja preuzete obveze ili povlačenja iz iste, ako ispitni postupak koji je vodio k preuzimanju obveze nije završen.”

7 Članak 10. te uredbe, naslovljen „Retroaktivnost”, u stavku 5. propisivao je:

„U slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza mogu se uvesti konačne pristojbe na robu koja je ušla u slobodni promet najviše 90 dana prije primjene (privremenih) mjera, pod uvjetom da se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 14. stavkom 5. i da se retroaktivna ocjena ne primjenjuje na uvoze koji su ušli prije kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.”

8 Članak 14. navedene uredbe, naslovljen „Opće odredbe”, u stavku 1. propisivao je:

„Privremene ili konačne antidampinške pristojbe uvode se putem uredbe, a ubiru ih države članice u obliku, prema navedenoj stopi i drugim uvjetima utvrđenim u uredbi o uvođenju pristojba. Pristojbe se ubiru neovisno od carinskih pristojba, poreza i drugih uvoznih davanja.

[...]”

Osnovna antisubvencijska uredba

- 9 Na datum uvođenja kompenzacijskih pristojbi o kojima je riječ, odredbe kojima se uređuje donošenje antisubvencijskih mjera Unije nalazile su se u Uredbi Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 188, str. 93.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 17., str. 273. i ispravci SL 2015., L 187, str. 91 i SL 2016., L 44, str. 20.).
- 10 U skladu s njezinim člankom 34., tom je uredbom stavljena izvan snage Uredba br. 2026/97 koja je izmijenjena, među ostalim, Uredbom br. 461/2004.
- 11 Na datum donošenja sporne uredbe Unijino uvođenje antisubvencijskih mjera uređivalo se Uredbom (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 55., u daljnjem tekstu: Osnovna antisubvencijska uredba). U skladu s njezinim člankom 35. Osnovnom antisubvencijskom uredbom stavljena je izvan snage Uredba br. 597/2009. Na temelju njezina članka 36. Osnovna antisubvencijska uredba stupila je na snagu 20. srpnja 2016.
- 12 Osnovna antisubvencijska uredba sadržava odredbe koje se odnose na obveze i retroaktivnost, a koje su formulirane na način koji je u biti istovjetan odgovarajućim odredbama Osnovne antidampinške uredbe.
- 13 Tako osobito članak 13. stavak 1. drugi podstavak, članak 13. stavak 9., članak 13. stavak 10., članak 16. stavak 5. i članak 24. stavak 1. Osnovne antisubvencijske uredbe odgovaraju, u biti, članku 8. stavku 1. drugom podstavku, članku 8. stavku 9., članku 8. stavku 10., članku 10. stavku 5. i članku 14. stavku 1. Osnovne antidampinške uredbe.
- 14 Osim toga, budući da su relevantne odredbe Osnovne antidampinške uredbe i Osnovne antisubvencijske uredbe (u daljnjem tekstu zajedno: osnovne uredbe) u biti istovjetne onima iz Uredbe br. 1225/2009 i Uredbe br. 597/2009, u svrhu ispitivanja žalbi upućuje se, kao što je to učinio Opći sud u pobijanoj presudi, na osnovne uredbe, osim ako uredbe br. 1225/2009 i 597/2009 odstupaju od potonjih ili ako to zahtijeva kontekst.

Provedbena uredba (EU) 1238/2013

- 15 U članku 3. stavku 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1238/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013., L 325, str. 1.) predviđa se:

„Carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja prijave za puštanje u slobodan promet:

- (a) kada se utvrdi, u pogledu uvoza opisanog u stavku 1., da jedan ili više uvjeta navedenih u tom stavku nije ispunjeno; ili
- (b) kada Komisija u skladu s člankom 8. stavkom 9. Uredbe [br. 1225/2009], povuče prihvrat preuzete obveze uredbom ili odlukom koja se odnosi na konkretne poslove i izjavi da su odgovarajući računi na temelju preuzete obveze nevaljani.”

Provedbena uredba (EU) br. 1239/2013

- 16 Članak 2. stavak 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1239/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013., L 325, str. 66.) predviđa:

„Carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja prijave za puštanje u slobodan promet:

- (a) kada se utvrdi, u pogledu uvoza opisanog u stavku 1., da jedan ili više uvjeta navedenih u tom stavku nije ispunjeno; ili
- (b) kada Komisija u skladu s člankom 13. stavkom 9. Uredbe [br. 597/2009] povuče prihvrat preuzete obveze uredbom ili odlukom koja se odnosi na konkretne poslove i izjavi da su odgovarajući računi na temelju preuzete obveze nevaljani.”

Okolnosti spora

- 17 Okolnosti spora izložene su u točkama 1. do 12. pobijane presude na sljedeći način:

- „1. [Jiangsu Seraphim] proizvodi kristalne silicijske fotonaponske module u Kini i izvozi ih u [Europsku] [u]niju.
2. [...] [K]omisija [je] 4. lipnja 2013. donijela [...] Uredbu (EU) br. 513/2013 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (npr. ćelija i pločica) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine i izmjeni Uredbe (EU) br. 182/2013 o uvjetovanju evidentiranjem tog uvoza podrijetlom ili poslanog iz Narodne Republike Kine (SL 2013., L 152, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 125., str. 119.).
3. Odlukom 2013/423/EU od 2. kolovoza 2013. o prihvaćanju ponude za preuzimanje obveze u vezi s antidampinškim postupkom u pogledu uvoza fotonaponskih modula od kristalnog silicija i njihovih ključnih sastavnih dijelova (tj. ćelija i poluvodičkih pločica – *wafers*) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013., L 209, str. 26.) Komisija je prihvatila obvezu u vezi s cijenom (u daljnjem tekstu: obveza) koju je ponudila Kineska gospodarska komora za uvoz i izvoz strojeva i elektroničkih proizvoda (u daljnjem tekstu: CCCME) u ime [društva Jiangsu Seraphim] i nekoliko drugih proizvođača izvoznika.
4. Vijeće [je] 2. prosinca 2013. donijelo [...] Provedbenu uredbu [br. 1238/2013].
5. Vijeće je 2. prosinca 2013. također donijelo Provedbenu uredbu [br. 1239/2013].
6. Članak 3. stavak 2. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članak 2. stavak 2. Provedbene uredbe br. 1239/2013 istim riječima predviđaju da Komisija može odrediti transakcije za koje ‚carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja prijave za puštanje u slobodan promet‘ u situacijama u kojima je povučen prihvrat preuzete obveze.

7. Provedbenom odlukom 2013/707/EU od 4. prosinca 2013. o potvrdi prihvaćanja preuzete obveze u vezi s antidampinškim i antisubvencijskim mjerama koje se odnose na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine za vrijeme primjene konačnih mjera (SL 2013., L 325, str. 214. i ispravak SL 2014., L 104, str. 82.) Komisija je potvrdila prihvrat obveze, kako je izmijenjena na zahtjev CCCME-a za račun kineskih proizvođača izvoznika. Komisija je 10. rujna 2014. usvojila Provedbenu odluku 2014/657/EU o prihvaćanju prijedloga skupine proizvođača izvoznika zajedno s CCCME-om za pojašnjenja u pogledu provedbe obveze iz Provedbene odluke 2013/707 (SL 2014., L 270, str. 6.).
8. Ukupna *ad valorem* pristojba koja se primjenjuje na uvoz ćelija i fotonaponskih modula podrijetlom iz Kine za društva koja nisu sadržana u uzorku, a koja su surađivala te su uvrštena na popis iz Priloga I. Provedbenoj uredbi br. 1238/2013 i iz Priloga 1. Provedbenoj uredbi br. 1239/2013 iznosi 47,7 %. Ona odgovara antidampinškoj pristojbi od 41,3 % (članak 1. stavak 2. Provedbene uredbe br. 1238/2013) kojoj se pridodaje kompenzacijska pristojba od 6,4 % (članak 1. stavak 2. Provedbene uredbe br. 1239/2013). Uvozi na koje se odnose obveza i Provedbena odluka 2013/707 izuzeti su od tih pristojbi na temelju članka 3. stavka 1. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 1. Provedbene uredbe br. 1239/2013.
9. Dopisom od 11. listopada 2016. Komisija je obavijestila [društvo Jiangsu Seraphim] da namjerava povući prihvrat preuzete obveze navodeći glavne elemente i razmatranja na kojima se temeljila. Tom su dopisu priloženi izvješće s općim informacijama i izvješće koje se posebno odnosi na [društvo Jiangsu Seraphim].
10. U izvješću koje se posebno odnosi na [društvo Jiangsu Seraphim] Komisija je navela da namjerava povući prihvrat preuzete obveze te je tužitelja u glavi 4. naslovljenoj ‚Nevaljanost računa na temelju obveze‘ obavijestila o tome da namjerava proglašiti nevaljanima račune na temelju obveze koji su izdani na temelju prodaja uvozniku i, s druge strane, naložiti carinskim tijelima da naplate carinski dug u slučaju da [društvo Jiangsu Seraphim] ne podnese valjane račune na temelju obveze u trenutku prihvata deklaracije o puštanju robe u slobodan promet.
11. Dopisom od 28. listopada 2016. [društvo Jiangsu Seraphim] [iznijelo] je očitovanja o Komisijinu izvješću s općim informacijama i o izvješću koje se posebno odnosi na njega. U bitnome je objasnilo da Komisija nije imala ovlast proglašiti račune nevaljanima niti naložiti carinskim tijelima da naplate pristojbe kao da nikakav račun na temelju obveze nije podnesen. Prema mišljenju [društva Jiangsu Seraphim], to bi zapravo dovelo do retroaktivnog učinka povlačenja preuzete obveze.

[...]

Sporna odluka

18. Komisija je potvrdila svoje stajalište u spornoj uredbi koju je donijela na temelju članka 8. Osnovne antidampinške uredbe i članka 13. Osnovne antisubvencijske uredbe. U članku 1. sporne uredbe Komisija je povukla prihvrat preuzete obveze u vezi s cijenom koju je odobrila, među ostalim, za Jiangsu Seraphim (u daljnjem tekstu: predmetna obveza).

19 Članak 2. sporne uredbe propisuje:

„1. Računi na temelju preuzete obveze navedeni u Prilogu I. ovoj uredbi proglašavaju se nevaljanima.

2. Naplaćuju se antidampinške i antisubvencijske pristojbe koje su dospjele u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet u skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom (b) Provedbene uredbe (EU) br. 1238/2013 i člankom 2. stavkom 2. točkom (b) Provedbene uredbe (EU) br. 1239/2013.”

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 20 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 18. veljače 2017. društvo Jiangsu Seraphim pokrenulo je postupak za poništenje članka 2. sporne uredbe. U okviru te tužbe ono je istaknulo jedan tužbeni razlog koji se temelji na tome da je spornom uredbom Komisija povrijedila članak 8. stavke 1., 9. i 10. i članak 10. stavak 5. Osnovne antidampinške uredbe kao i članak 13. stavke 1., 9. i 10. i članak 16. stavak 5. Osnovne antisubvencijske uredbe, pri čemu tužitelj iz prvostupanjskog postupka tvrdi da je ta institucija proglasila nevaljanima račune na temelju obveze, a potom nacionalnim carinskim tijelima naložila naplatu pristojbi kao da nijedan račun na temelju obveze nije izdan i dostavljen carinskim tijelima u trenutku u kojem je roba puštena u slobodan promet.
- 21 U okviru navedene tužbe društvo Jiangsu Seraphim ujedno je istaknulo prigovor nezakonitosti u pogledu članka 3. stavka 2. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 2. Provedbene uredbe br. 1239/2013 koji se temelji na navodnoj povredi članka 8. i članka 10. stavka 5. Uredbe br. 1225/2009 kao i članka 13. i članka 16. stavka 5. Uredbe br. 597/2009 u obliku u kojem su se te odredbe primjenjivale na datum donošenja provedbenih uredbi br. 1238/2013 i 1239/2013.
- 22 U tom pogledu, Opći sud najprije je u točki 27. pobijane presude pojasnio da se predmet tužbe odnosi na zakonitost proglašenja nevaljanosti računa na temelju obveze društva Jiangsu Seraphim i na posljedice koje iz toga proizlaze, među ostalim, u pogledu povrata dugovanih antidampinških i kompenzacijskih pristojbi, a ne na pitanje je li Komisija pravilno povukla svoj prihvrat predmetne obveze.
- 23 Odlučujući potom, kao prvo, u točkama 28. do 49. pobijane presude o argumentu o postojanju zapreke vođenju postupka koji je istaknula Komisija – koju podupire Vijeće – i koji se temelji na nedopuštenosti tužbe koja mu je podnesena, Opći sud je smatrao da se članak 2. sporne uredbe izravno i osobno odnosi na društvo Jiangsu Seraphim, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, i da je, osim toga, ono u tom pogledu imalo pravni interes.
- 24 Opći sud stoga je zaključio da je ta tužba dopuštena.
- 25 Kao drugo, Opći sud je u točkama 50. do 64. pobijane presude odlučivao o dopuštenosti prigovora nezakonitosti koji je istaknulo društvo Jiangsu Seraphim u pogledu članka 3. stavka 2. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 2. Provedbene uredbe br. 1239/2013.
- 26 U tom pogledu, smatrajući, među ostalim, da se ne može smatrati kako je Jiangsu Seraphim ovlašten, u smislu sudske prakse proizašle iz presude od 9. ožujka 1994., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), osporavati te odredbe na osnovi članka 263. UFEU-a

izravno nakon njihova donošenja, Opći sud je presudio da se ništa nije protivilo tomu da tužitelj podnese prigovor nezakonitosti u odnosu na navedene odredbe u okviru tužbe koja mu je podnesena.

- 27 Kao treće, Opći sud je u točkama 65. do 152. pobijane presude ispitivao osnovanost jedinog tužbenog razloga istaknutog u okviru te tužbe.
- 28 U tu je svrhu Opći sud najprije, u točki 130. pobijane presude, pojasnio da pitanje postavljeno u ovom slučaju, odnosno privremeno uvođenje antidampinskih i kompenzacijskih pristojbi koje bi se dugovalo u slučaju nepostojanja obveze koja je u međuvremenu povrijeđena ili povučena, treba ispitati s obzirom na izričite odredbe članka 8. stavka 10. i članka 10. stavka 5. Osnovne antidampinske uredbe kao i one iz članka 13. stavka 10. i članka 16. stavka 5. Osnovne antisubvencijske uredbe.
- 29 Opći sud zatim je u točkama 137. i 138. pobijane presude odbacio tumačenje koje su predložile institucije prema kojem njihova ovlast, u dijelu u kojem su zadužene za provedbu osnovnih uredbi, da zahtijevaju da u okviru izvršavanja te provedbene ovlasti predmetni poduzetnici plate sve pristojbe dugovane na temelju transakcija obuhvaćenih računima na temelju obveze koji su u međuvremenu proglašeni nevaljanima, proizlazi iz tih odredbi.
- 30 Naposljetku, smatrajući u točkama 139. do 151. pobijane presude da nijedan od ostalih argumenata koje su istaknule institucije nije mogao izmijeniti taj zaključak, Opći sud je u točki 152. te presude utvrdio da osnovne uredbe nisu dovoljna pravna osnova za donošenje odredbi čija se nezakonitost ističe.
- 31 Kao četvrto, kako bi ispitao mogu li, unatoč nepostojanju dostatnih pravnih osnova u osnovnim uredbama, članak 3. stavak 2. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članak 2. stavak 2. Provedbene uredbe br. 1239/2013 činiti pravni temelj sporne uredbe, Opći sud je u točkama 154. do 157. pobijane presude odlučivao o prigovoru nezakonitosti koji je društvo Jiangsu Seraphim istaknulo u pogledu tih odredbi.
- 32 Zbog razloga sličnih onima iznesenima u okviru ispitivanja merituma jedinog tužbenog razloga istaknutog u okviru tužbe koja mu je podnesena, a koji se odnosio na opću strukturu uredbi, Opći sud prihvatio je taj prigovor nezakonitosti i stoga u točki 158. pobijane presude zaključio da su navedene odredbe bile neprimjenjive u ovom slučaju.
- 33 Stoga je Opći sud u točki 160. te presude prihvatio jedini tužbeni razlog istaknut u okviru tužbe koja mu je podnesena te je, posljedično, poništio članak 2. sporne uredbe.

Postupak pred Sudom i zahtjevi stranaka u žalbenom postupku

- 34 Svojom žalbom u predmetu C-439/20 P Komisija, koju podupire Vijeće, od Suda zahtijeva da:
 - ukine pobijanu presudu;
 - odbaci tužbu u prvostupanjskom postupku kao nedopuštenu;
 - podredno, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku kao neosnovanu i

- naloži društvu Jiangsu Seraphim snošenje troškova.
- 35 Svojom žalbom u predmetu C-441/20 P Vijeće, koje podupire Komisija, od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu;
 - odbije tužbu u prvostupanjskom postupku i
 - naloži društvu Jiangsu Seraphim snošenje troškova, ili
 - podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje i
 - odgodi donošenje odluke o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.
- 36 Jiangsu Seraphim od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu i
 - naloži institucijama snošenje troškova.
- 37 Odlukom predsjednika Suda od 7. siječnja 2021. predmeti C-439/20 P i C-441/20 P spojeni su u svrhu provedbe usmenog dijela postupka i donošenja presude.

O žalbama

- 38 U prilog svojoj žalbi u predmetu C-439/20 P Komisija, koju podupire Vijeće, ističe četiri žalbena razloga, koji se u velikom dijelu podudaraju s dvama žalbenim razlozima koje Vijeće, koje podupire Komisija, ističe u prilog svojoj žalbi u predmetu C-441/20 P. Stoga te žalbene razloge u tom dijelu valja ispitati zajedno.
- 39 Prvi žalbeni razlozi istaknuti u okviru tih predmeta temelje se na pogreškama koje se tiču prava jer je Opći sud proglasio dopuštenima, kao prvo, tužbu koja mu je podnesena i, kao drugo, prigovor nezakonitosti koji je istaknulo društvo Jiangsu Seraphim. Drugi i treći žalbeni razlog istaknuti u okviru predmeta C-439/20 P i prvi dio drugog žalbenog razloga istaknutog u okviru predmeta C-441/20 P temelje se na pogreškama koje se tiču prava jer je Opći sud smatrao da osnovne uredbe nisu dovoljan pravni temelj za donošenje članka 2. sporne uredbe. Četvrti žalbeni razlog istaknut u okviru predmeta C-439/20 P i drugi dio drugog žalbenog razloga istaknutog u okviru predmeta C-441/20 P temelje se na pogrešnom tumačenju članka 14. stavka 1. Uredbe br. 1225/2009 i članka 24. stavka 1. Uredbe br. 597/2009 jer je Opći sud presudio da te odredbe ne ovlašćuju Vijeće da uspostavi sustav nadzora obveza koji uključuje proglašenje predmetnih računa nevaljanima.

Prvi žalbeni razlozi

Argumentacija stranaka

- 40 Prvim žalbenim razlozima istaknutima u okviru predmeta C-439/20 P i C-441/20 P, koji se dijele na dva dijela, institucije prigovaraju Općem sudu da je počinio pogreške koje se tiču prava time što je presudio, kao prvo, da su tužba koja mu je podnesena i, kao drugo, prigovor nezakonitosti koji je društvo Jiangsu Seraphim istaknulo u okviru te tužbe dopušteni.
- 41 Prvim dijelom tih prvih žalbenih razloga, koji obuhvaća dva prigovora, institucije prigovaraju Općem sudu da je počinio pogreške koje se tiču prava time što je smatrao da se članak 2. sporne uredbe izravno odnosi na društvo Jiangsu Seraphim, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, i da je ono imalo pravni interes zahtijevati poništenje tog članka 2.
- 42 Što se tiče, kao prvo, prigovora koji se odnosi na točke 37., 38., 44. i 45. pobijane presude, koji se temelji na tome da se navedeni članak 2. izravno ne odnosi na društvo Jiangsu Seraphim, institucije naglašavaju da društvo Jiangsu Seraphim, kao proizvođač izvoznik, nije podnijelo carinske deklaracije za proizvode čiji su računi, koje je to društvo izdalo, proglašeni nevaljanima tom uredbom, nego je to učinilo društvo Seraphim Solar System GmbH, kao povezani uvoznik koji je stoga dužnik antidampinskih i kompenzacijskih pristojbi koje duguje zbog proglašenja nevaljanosti tih računa. Slijedom toga, pravni položaj društva Jiangsu Seraphim kao proizvođača izvoznika nije izmijenjen člankom 2. sporne uredbe. Stoga, u mjeri u kojoj točke 37., 38. i 44. pobijane presude treba tumačiti na način da je pravna situacija potonjeg društva izmijenjena ili da se uredba kojom se povlači prihvata obveze i odgovarajući računi proglašavaju nevaljanima i dalje izravno odnosi na takvog proizvođača izvoznika, to utvrđenje je pogrešno i ne može mu se naći nikakav temelj u sudskoj praksi navedenoj u tim točkama.
- 43 Kao drugo, u podrednom prigovoru koji se odnosi na točke 47. i 48. pobijane presude institucije prigovaraju Općem sudu pogreške koje se tiču prava jer je presudio da je Jiangsu Seraphim imao pravni interes za vođenje postupka protiv članka 2. sporne uredbe.
- 44 Kao prvo, u točki 47. pobijane presude Opći sud je pomiješao pojmove „procesna legitimacija” i „pravni interes”. Ta se točka obrazloženja, osim toga, temelji na pogrešnom tumačenju uvjeta prema kojem treba postojati izravan odnos u pogledu tužitelja, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, i na netočnoj analogiji sa slučajem Komisijine uredbe kojom se povlači prihvata obveze i uvode buduća prava.
- 45 U ovom je slučaju Vijeće uvelo pristojbe u istom trenutku u kojem je Komisija prihvatila predmetnu obvezu. Iz toga slijedi da ako je društvo Jiangsu Seraphim namjeravalo osporavati uvođenje tih pristojbi, umjesto da osporava samo nevaljanost odgovarajućih računa na temelju obveze i naplata pristojbi u vezi s drugim gospodarskim subjektom, trebalo je podnijeti tužbu protiv predmetnih uredbi Vijeća, unatoč tomu što nijedan od tih računa ne bi promijenio njegov pravni položaj.
- 46 Kao drugo, prema mišljenju institucija, Opći sud je u točki 48. pobijane presude implicitno protumačio pojam „pravni interes” suprotno sudskoj praksi, u smislu da je dovoljno dokazati puku ekonomsku prednost koja proizlazi iz uspjeha podnesene tužbe, dok je relevantna korist zapravo ona koju treba provjeriti u odnosu na tužiteljev pravni položaj. U svakom slučaju,

društvo Jiangsu Seraphim nije podnijelo nikakav dokaz o bilo kakvom utjecaju poništenja članka 2. sporne uredbe na njegov trgovinski odnos s društvom Seraphim Solar System. Osim toga, to poništenje nema pravni učinak na postojanje carinskog duga potonjeg društva.

- 47 Drugim dijelom navedenih prvih žalbenih razloga, koji se odnosi na točke 57. do 64. pobijane presude, institucije u biti prigovaraju Općem sudu da je pogrešno smatrao da je prigovor nezakonitosti, koji je društvo Jiangsu Seraphim istaknulo u pogledu članka 3. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1239/2013 (u daljnjem tekstu zajedno: odredbe na koje se odnosi prigovor nezakonitosti), dopušten.
- 48 Institucije tvrde, kao prvo, da je Opći sud pogrešno smatrao da Jiangsu Seraphim nije mogao zahtijevati poništenje tih odredbi i da tužitelj u prvostupanjskom postupku stoga nije bio „spriječen” u smislu sudske prakse proizašle iz presuda od 9. ožujka 1994., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) i od 15. veljače 2001., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), istaknuti taj prigovor nezakonitosti. Naime, iz presuda od 9. studenoga 2017., SolarWorld/Vijeće (C-205/16 P, EU:C:2017:840) i od 27. ožujka 2019., Canadian Solar Emea i dr./Vijeće (C-236/17 P, EU:C:2019:258) proizlazi da je Opći sud pogrešno presudio da se navedene odredbe ne mogu izravno i osobno odnositi na društvo Jiangsu Seraphim te da ono nije imalo pravni interes u okviru tužbe za poništenje koja mu je podnesena.
- 49 Kao drugo, institucije ističu da su odredbe na koje se odnosi navedeni prigovor nezakonitosti neodvojive od ostalih odredbi provedbenih uredbi br. 1238/2013 i 1239/2013. Međutim, kada se više članaka ili, kao u ovom slučaju, cijela izreka akta Unije ne mogu odvojiti, svi prigovori kojima se osporava zakonitost tog akta moraju se istaknuti prilikom osporavanja navedenog akta u cijelosti. Stoga je Opći sud u točki 57. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava time što je odlučio samo o tome je li tužitelju u prvostupanjskom postupku dopušteno osporavati odredbe na koje se odnosi prigovor nezakonitosti koji je istaknuo. Naime, društvo Jiangsu Seraphim moglo je pobijati provedbene uredbe br. 1238/2013 i 1239/2013 u cijelosti, što bi u tom kontekstu bio relevantan kriterij, pozivajući se u tom okviru na nezakonitost svake njihove posebne odredbe. Stoga, budući da te provedbene uredbe nije pobijalo u roku za podnošenje pravnog sredstva koji mu je bio određen, društvo Jiangsu Seraphim zbog zastare nije moglo istaknuti prigovor nezakonitosti u tom pogledu.
- 50 Kao treće i podredno, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da je isti prigovor nezakonitosti dopušten jer zbog činjenice da odredbe na koje se taj prigovor odnosi nisu odvojive od ostatka provedbenih uredbi br. 1238/2013 i 1239/2013, društvo Jiangsu Seraphim nije moglo istaknuti prigovor nezakonitosti samo u odnosu na odredbe na koje se odnosi prigovor nezakonitosti, nego ga je trebalo istaknuti u odnosu na sve te provedbene uredbe „u paketu”. Osim toga, suprotno onomu što je Opći sud utvrdio u točki 63. pobijane presude, odredbe na koje se odnosi prigovor nezakonitosti ne predstavljaju opće odredbe, nego pojedinačne odluke u pogledu društva Jiangsu Seraphim.
- 51 Kao četvrto i još podrednije, jedini tužbeni razlog istaknut u prvostupanjskom postupku bespredmetan je jer je istaknut protiv odredbi koje ne predstavljaju pravnu osnovu sporne uredbe. Naime, ta se uredba temelji na članku 8. Osnovne antidampinške uredbe i članku 13. Osnovne antisubvencijske uredbe. Osim toga, prema mišljenju institucija, čini se da je Opći sud zaključio da nije nastupila zastara u pogledu podnošenja prigovora nezakonitosti društva Jiangsu Seraphim na temelju članka 277. UFEU-a na temelju pogrešnog tumačenja jedinog tužbenog

razloga koji je ono istaknulo, na način da je tim tužbenim razlogom tužitelj u prvostupanjskom postupku tvrdio da su samom spornom uredbom povrijeđene relevantne odredbe osnovnih uredbi. Opći je sud time očito odlučio *ultra petita*.

- 52 Jiangsu Seraphim tvrdi da prve žalbene razloge istaknute u okviru predmeta C-439/20 P i C-441/20 P treba odbiti kao neosnovane.

Ocjena Suda

- 53 Uvodno najprije treba podsjetiti na to da dopuštenost tužbe koju je fizička ili pravna osoba podnijela protiv akta koji joj nije upućen, prema članku 263. četvrtom stavku UFEU-a, ovisi o tome priznaje li joj se procesna legitimacija, koja postoji u dvama slučajevima. S jedne strane, takva tužba može se podnijeti pod uvjetom da se taj akt izravno i osobno odnosi na nju. S druge strane, takva osoba može podnijeti tužbu protiv regulatornog akta koji ne sadržava provedbene mjere ako se on izravno odnosi na nju (presuda od 15. srpnja 2021., Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, t. 31. i navedena sudska praksa).
- 54 Prvim dijelom prvih žalbenih razloga istaknutih u okviru predmeta C-439/20 P i C-441/20 P institucije dovode u pitanje, kao prvo, analizu Općeg suda, osobito u točkama 37., 38., 44. i 45. pobijane presude, ispitujući prvi od tih dvaju slučajeva, odnosno pitanje odnosi li se članak 2. sporne uredbe izravno na tužitelja iz prvostupanjskog postupka u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.
- 55 U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, koju Opći sud navodi u točki 36. pobijane presude, uvjet u skladu s kojim se odluka koja je predmet tužbe mora izravno odnositi na fizičku ili pravnu osobu, kao što je to predviđeno člankom 263. četvrtim stavom UFEU-a, zahtijeva ispunjenje dvaju kumulativnih kriterija, odnosno, s jedne strane, da ta odluka izravno proizvodi učinke na pravni položaj pojedinca i, s druge strane, da se njome ne daje nikakva diskrecijska ovlast adresatima te odluke koji su zaduženi za njezinu provedbu, s obzirom na to da je ona potpuno automatska i proizlazi isključivo iz propisa Unije, bez primjene drugih posrednih pravila (vidjeti u tom smislu među ostalim presude od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci, C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 42. i od 15. srpnja 2021., Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, t. 83.).
- 56 U tom pogledu, institucije osobito ističu da se u ovom slučaju, suprotno onomu što je Opći sud osobito smatrao u točkama 44. i 45. pobijane presude, članak 2. sporne uredbe ne odnosi izravno na društvo Jiangsu Seraphim kao na proizvođača izvoznika u smislu prethodno navedene sudske prakse, nego na društvo Seraphim Solar System kao na povezanog uvoznika, s obzirom na to da je potonji podnio potrebne carinske deklaracije te je dužnik dugovanih antidampinških i kompenzacijskih pristojbi zbog proglašenja nevaljanosti predmetnih računa.
- 57 Iz ustaljene sudske prakse, koja proizlazi iz presude od 21. veljače 1984., Allied Corporation i dr./Komisija (239/82 i 275/82, EU:C:1984:68, t. 12.), proizlazi da se uredbe kojima se uvodi antidampinška pristojba, iako su po svojoj naravi i dosegu normativnog karaktera, mogu izravno i pojedinačno odnositi na one proizvođače i izvoznike predmetnog proizvoda kojima se na teret stavlja damping na temelju podataka iz njihove trgovinske djelatnosti. Takav je načelno slučaj poduzetnika koji su proizvođači i izvoznici i koji mogu dokazati da su određeni u aktima

institucija ili da su predmet pripremnih istraga (vidjeti nedavnu presudu od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 73. i navedenu sudsku praksu).

- 58 Sud je u tom pogledu pojasnio kako se ne može smatrati da se uredba kojom se uvodi antidampinška pristojba izravno odnosi na poduzetnika samo zato što on ima svojstvo proizvođača proizvoda koji podliježe toj pristojbi s obzirom na to da je u tom pogledu svojstvo izvoznika ključno. Naime, iz samog teksta sudske prakse navedene u prethodnoj točki proizlazi da je izravan utjecaj – koji uredba kojom se uvode antidampinške pristojbe ima na određene proizvođače i izvoznike predmetnog proizvoda – vezan osobito uz činjenicu da im se na teret stavlja damping. Međutim, proizvođaču koji ne izvozi ono što je proizveo na tržište Unije, nego se ograničava na to da to proda na svojem nacionalnom tržištu, damping se ne može staviti na teret (presuda od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 74.).
- 59 U skladu s tim načelima, valja istaknuti, kao prvo, da je društvo Jiangsu Seraphim istodobno proizvođač i izvoznik proizvoda na koje se odnose provedbene uredbe br. 1238/2013 i 1239/2013.
- 60 Kao drugo, društvo Jiangsu Seraphim navedeno je u Prilogu I. provedbenim uredbama br. 1238/2013 i 1239/2013, kojima su uvedene konačna antidampinška pristojba i konačna kompenzacijska pristojba koje su predmet ovog spora, u prilogu Odluci br. 2013/423, kojom je Komisija prihvatila preuzetu obvezu u vezi s cijenom na koju se odnosi taj spor, u prilogu Odluci br. 2013/707, kojom je Komisija potvrdila takav prihvata, kao i u članku 1. sporne uredbe, kojim je Komisija povukla taj prihvata u odnosu na, među ostalim, društvo Jiangsu Seraphim.
- 61 Kao treće, važno je naglasiti da povlačenje prihvata predmetne obveze, propisano spornom uredbom, iz kojeg proizlazi da društvo Jiangsu Seraphim više nema pravo na izuzeća predviđena člankom 3. stavkom 1. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i člankom 2. stavkom 1. Provedbene uredbe br. 1239/2013, proizvodi učinke na pravni položaj predmetnih proizvođača izvoznika koji su usporedivi s učincima koje regulatorne odredbe kojima se propisuju predmetne pristojbe proizvode na pravni položaj dotičnih proizvođača izvoznika. Iz sudske prakse navedene u točki 57. ove presude proizlazi da se može smatrati kako se relevantne regulatorne odredbe izravno odnose na takve proizvođače izvoznike.
- 62 Konkretno, članak 2. sporne uredbe predviđa da su računi na temelju obveze koje je izdalo društvo Jiangsu Seraphim navedeni u Prilogu I. toj uredbi proglašeni nevaljanima i, posljedično, da konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe treba naplatiti u pogledu transakcija na koje se odnose ti računi, kao što je to Opći sud naveo u točki 44. pobijane presude.
- 63 U tim okolnostima valja smatrati da su te odredbe izravno utjecale na pravni položaj društva Jiangsu Seraphim jer nužno utječu na transakcije u kojima je žalitelj u prvostupanjskom postupku stranka i ugovorne odnose koji ih uređuju. Osim toga, institucije nisu dovodile u pitanje utvrđenje Općeg suda, također navedeno u točki 44. pobijane presude, prema kojem navedene odredbe nacionalnim carinskim tijelima ne ostavljaju nikakvu diskrecijsku ovlast u pogledu proglašenja nevaljanosti predmetnih računa i naplate pristojbi koje se na temelju toga duguju.
- 64 Iz prethodno navedenog proizlazi da Opći sud nije počinio nikakvu pogrešku koja se tiče prava kada je u točki 45. pobijane presude presudio da se članak 2. sporne uredbe izravno odnosi na društvo Jiangsu Seraphim.

- 65 Štoviše, u dijelu u kojem institucije prigovaraju Općem sudu da je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 47. i 48. pobijane presude smatrao da je društvo Jiangsu Seraphim imalo pravni interes zahtijevati poništenje tog članka 2., valja podsjetiti na to da iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je tužba za poništenje koju podnosi fizička ili pravna osoba dopuštena samo pod pretpostavkom da ta osoba ima interes da pobijani akt bude poništen. Taj interes pretpostavlja da poništenje odnosnog akta može samo po sebi imati pravne posljedice i da tužba tako može svojim rezultatom donijeti korist stranci koja ju je podnijela (presude od 17. rujna 2015., Mory i dr./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, t. 55. i od 27. ožujka 2019., Canadian Solar Emea i dr./Vijeće, C-236/17 P, EU:C:2019:258, t. 91.).
- 66 U tom pogledu najprije valja istaknuti da nije isključeno, iako se radi o različitim uvjetima, da određeni čimbenici ili dokazi istodobno mogu dokazati aktivnu procesnu legitimaciju tužitelja protiv akta Unije, a osobito utvrđivanje jednog od kriterija te aktivne procesne legitimacije, kao što je činjenica da se taj akt izravno odnosi na njega, i postojanje tužiteljeva pravnog interesa protiv tog akta.
- 67 Stoga je u ovom slučaju Opći sud mogao u točki 47. pobijane presude uzeti u obzir, u bitnome, iste čimbenike kako bi utvrdio je li postojao pravni interes društva Jiangsu Seraphim i što se tiče pitanja, razmotrenog u točkama 57. do 63. ove presude, je li članak 2. sporne uredbe proizvodio izravne učinke na njegov pravni položaj, odnosno proglašenje nevaljanosti računa na temelju obveze koje je izdao tužitelj u prvostupanjskom postupku i, posljedično, naplatu pristojbi u pogledu transakcija koje su predmet tih računa, a da se pritom ne može doći do zaključka, suprotno onomu što tvrde institucije, da je počinjena pogreška koja se tiče prava zbog toga što je Opći sud pomiješao pojmove „procesna legitimacija” i „pravni interes” ili zbog toga što je u tom pogledu svoj zaključak temeljio na pogrešnom tumačenju uvjeta u skladu s kojim se na tužitelja također treba izravno odnositi akt koji je predmet tužbe u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.
- 68 Nadalje, valja utvrditi potom da je Opći sud, kao što je to u biti utvrdio nezavisni odvjetnik u točki 38. svojeg mišljenja, s pravom mogao smatrati da su proglašenje nevaljanosti računa koje je izdao Jiangsu Seraphim i nalog za naplatu konačnih pristojbi dugovanih za transakcije koje su predmet tih računa pravni čimbenici koji su štetni za tužitelja u prvostupanjskom postupku, kao proizvođača izvoznika predmetnih proizvoda, čije otklanjanje čini prednost za tužitelja u smislu sudske prakse navedene u točki 65. ove presude.
- 69 Iz toga slijedi da je, neovisno o činjenici je li sudska praksa koju je Opći sud naveo u točki 47. pobijane presude relevantna u ovom slučaju, on u točki 49. te presude mogao pravilno zaključiti da je društvo Jiangsu Seraphim imalo pravni interes za podnošenje tužbe za poništenje članka 2. sporne uredbe.
- 70 Osim toga, to utvrđenje nije dovedeno u pitanje prigovorom koji su institucije iznijele, a koji se temelji na tome da su predmetne pristojbe već uvedene prihvaćanjem predmetne obveze, s obzirom na to da je, kad je riječ o uvjetu pravnog interesa, potrebno utvrditi postoji li i dalje takav interes – kao i konkretnije, štetna situacija koju podnošenje tužbe može ispraviti – u svakom slučaju, na datum podnošenja tužbe (vidjeti u tom smislu presude od 6. rujna 2018., Bank Mellat/Vijeće, C-430/16 P, EU:C:2018:668, t. 50. i od 27. ožujka 2019., Canadian Solar Emea i dr./Vijeće, C-236/17 P, EU:C:2019:258, t. 92.).

- 71 Naposljetku, u dijelu u kojem je cilj institucija osporiti razmatranja Općeg suda iz točke 48. pobijane presude, dovoljno je utvrditi, kao što je to, osim toga, sâm Opći sud naveo, da se u toj točki navodi samo uzgredan razlog. Taj prigovor stoga treba odbiti kao bespredmetan (vidjeti u tom smislu presudu od 17. rujna 2020., Troszczynski/Parlament, C-12/19 P, EU:C:2020:725, t. 60. i navedenu sudsku praksu).
- 72 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da prvi dio prvih žalbenih razloga istaknutih u okviru predmeta C-439/20 P i C-441/20 P treba odbiti.
- 73 Drugim dijelom tih prvih žalbenih razloga institucije prigovaraju Općem sudu da je počinio pogreške koje se tiču prava time što je u točkama 57. do 64. pobijane presude presudio da je prigovor nezakonitosti koji je društvo Jiangsu Seraphim istaknulo u pogledu članka 3. stavka 2. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 2. Provedbene uredbe br. 1239/2013 dopušten.
- 74 Budući da institucije u bitnome tvrde, kao prvo, da je Opći sud pogrešno smatrao, s obzirom na sudsku praksu proizašlu iz presuda od 9. ožujka 1994., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) i od 15. veljače 2001., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), da društvo Jiangsu Seraphim nije moglo podnijeti izravnu tužbu protiv odredbi na koje se odnosi prigovor nezakonitosti na temelju članka 263. UFEU-a nakon njihova donošenja, tako da tužitelj iz prvostupanjskog postupka stoga nije bio „spriječen”, u smislu te sudske prakse, istaknuti prigovor nezakonitosti na temelju članka 277. UFEU-a u okviru tužbe iz prvostupanjskog postupka, važno je navesti da iako je Opći sud u točkama 62. i 63. pobijane presude također ispitivao je li se moglo smatrati da su se na tužitelja iz prvostupanjskog postupka izravno i, prema potrebi, osobno odnosile odredbe na koje se odnosi prigovor nezakonitosti, iz točke 64. pobijane presude osobito proizlazi da je on utvrdio dopuštenost tog prigovora nezakonitosti zbog toga što društvo Jiangsu Seraphim nije imalo pravni interes za izravno djelovanje protiv tih odredbi nakon njihova donošenja.
- 75 U tom pogledu Opći sud je u točki 58. pobijane presude naglasio da članak 3. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članak 2. Provedbene uredbe br. 1239/2013 čine iznimke u korist društva Jiangsu Seraphim u smislu da predmetni proizvodi, uvezeni u Uniju, nisu bili podvrgnuti plaćanju konačnih antidampinških i kompenzacijskih pristojbi, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti predviđeni obvezama.
- 76 Što se konkretnije tiče članka 3. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1239/2013, Opći sud je u točkama 59. i 60. pobijane presude istaknuo da je jedina svrha tih odredbi dati Komisiji pravo povlačenja prihvata konkretnih obveza i proglašenja nevaljanosti odgovarajućih računa na temelju obveze, tako da su se negativni učinci tih odredbi mogli očitovati samo na temelju pojedinih budućih mjera, odnosno među ostalim, Komisijinim povlačenjem prihvata preuzete obveze kao i, nakon toga, proglašenjem nevaljanosti odgovarajućih računa na temelju obveze i naplatom dugovanih pristojbi za transakcije koje su njihov predmet.
- 77 U tim je okolnostima Opći sud mogao, a da pritom ne počini pogrešku koja se tiče prava, u točkama 61. i 62. pobijane presude u biti smatrati da je na dan donošenja odredbi na koje se odnosi prigovor nezakonitosti ili neposredno nakon tog donošenja primjena tih odredbi na društvo Jiangsu Seraphim i dalje hipotetska i da se pravni interes tužitelja u prvostupanjskom postupku ne može temeljiti samo na toj mogućnosti s obzirom na to da, kao što je to navedeno u

točki 70. ove presude, takav interes mora biti stvaran i postojeći na datum podnošenja tužbe i može se odnositi samo na buduću i hipotetsku situaciju (vidjeti u tom smislu presudu od 27. ožujka 2019., *Canadian Solar Emea i dr./Vijeće, C-236/17 P, EU:C:2019:258, t. 92.*).

- 78 Osim toga, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, članak 277. UFEU-a izraz je općeg načela kojim se svakoj stranci osigurava pravo da osporava valjanost ranijih akata institucije koji čine pravnu osnovu pobijanog akta, kako bi ishodila poništenje akta Unije na temelju članka 263. UFEU-a, ako ta stranka nije imala pravo podnošenja izravne tužbe na temelju članka 263. UFEU-a protiv tih akata čije štetne posljedice trpi a da pritom nije imala mogućnost zahtijevati njihovo poništenje (vidjeti u tom smislu presude od 6. ožujka 1979., *Simmenthal/Komisija, 92/78, EU:C:1979:53, t. 39.* i od 8. rujna 2020., *Komisija i Vijeće/Carreras Sequeros i dr., C-119/19 P i C-126/19 P, EU:C:2020:676, t. 67.*).
- 79 Iz te sudske prakse proizlazi da je dopuštenost prigovora nezakonitosti akta nužno uvjetovana time da tužitelj koji se na njega poziva nije imao pravo podnijeti izravnu tužbu radi poništenja tog akta (presuda od 17. prosinca 2020., *BP/FRA, C-601/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:1048, t. 27.*).
- 80 Iz toga slijedi da je Opći sud u točki 64. pobijane presude mogao pravilno zaključiti da se, s obzirom na to da nije moglo imati pravni interes za postupanje protiv odredbi na koje se odnosi prigovor nezakonitosti izravno nakon njihova donošenja, društvo Jiangsu Seraphim nije moglo biti „spriječeno” istaknuti taj prigovor nezakonitosti u okviru tužbe u prvostupanjskom postupku.
- 81 Eventualno utvrđenje pogreške koja se tiče prava koju sadržava točka 63. pobijane presude jer je Opći sud pogrešno presudio da odredbe na koje se odnosi prigovor nezakonitosti nemaju narav pojedinačne odluke, nego općih odredbi, ne može dovesti u pitanje taj zaključak. Stoga prvi prigovor istaknut u potporu drugom dijelu prvih žalbenih razloga treba odbiti.
- 82 Budući da institucije u bitnome ističu, kao drugo i podredno, da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je prigovor nezakonitosti koji je tužitelj istaknuo u prvostupanjskom postupku proglasio dopuštenim, iako je zapravo trebalo utvrditi da su odredbe na koje se odnosi prigovor nezakonitosti neodvojive od ostatka provedbenih uredbi br. 1238/2013 i 1239/2013 te da je taj prigovor nezakonitosti trebalo istaknuti u odnosu na sve te provedbene uredbe, valja navesti da se razlog nedopuštenosti koji se temelji na sudskoj praksi koja proizlazi iz presuda od 9. ožujka 1994., *TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90)* i od 15. veljače 2001., *Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101)* a koji je Komisija, koju podupire Vijeće, istaknula u prvostupanjskom postupku, temeljio na isteku roka za podnošenje tužbe predviđenog člankom 263. UFEU-a, a ne na okolnosti da su te odredbe neodvojive od ostalih odredbi navedenih provedbenih uredbi.
- 83 Valja podsjetiti na to da se žalbom ne može izmijeniti predmet spora koji se vodio pred Općim sudom, u skladu s člankom 170. stavkom 1. Poslovnika Suda. Tako je, na temelju ustaljene sudske prakse, nadležnost Suda u postupku povodom žalbe ograničena na ocjenu pravnih utvrđenja u vezi s razlozima i argumentima o kojima se raspravljalo u prvostupanjskom postupku. Stranka, dakle, ne može pred Sudom prvi put iznijeti prigovor koji nije iznijela pred Općim sudom jer bi joj se time omogućilo da pred Sudom, čija je nadležnost u žalbenom postupku ograničena, pokrene postupak u sporu koji je širi od onoga o kojem je odlučivao Opći sud (presuda od 6. listopada 2021., *Sigma Alimentos Exterior/Komisija, C-50/19 P, EU:C:2021:792, t. 37. i 38.*).

- 84 Stoga prigovor institucija koji se temelji na okolnosti da su odredbe na koje se odnosi prigovor nezakonitosti neodvojive od ostalih odredbi provedbenih uredbi br. 1238/2013 i 1239/2013 treba odbaciti kao nedopušten jer je taj prigovor prvi put istaknut u okviru žalbi.
- 85 Kao treće, zbog istih je razloga nedopušten prigovor koji se također podredno ističe, a koji se temelji na tome da je prigovor nezakonitosti koji je društvo Jiangsu Seraphim istaknulo u prvostupanjskom postupku bespredmetan jer je istaknut protiv odredbi koje ne čine pravni temelj sporne uredbe.
- 86 U dijelu u kojem institucije kao posljednje i još podrednije tvrde, u biti, da je Opći sud o tom prigovoru nezakonitosti odlučivao pogrešnim tumačenjem jedinog tužbenog razloga istaknutog u prvostupanjskom postupku, u smislu da je tužitelj tim tužbenim razlogom istaknuo da je sporna uredba izravno povrijedila relevantne odredbe osnovnih uredbi, dok tužba u prvostupanjskom postupku nije sadržavala taj tužbeni razlog tako da je Opći sud odlučivao *ultra petita*, dovoljno je utvrditi da iz teksta te tužbe proizlazi da se taj jedini tužbeni razlog izričito temeljio na povredi članka 8. stavaka 1., 9. i 10. i članka 10. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe kao i članka 13. stavaka 1., 9. i 10. i članka 16. stavka 5. Osnovne antisubvencijske uredbe te da se navedeni jedini tužbeni razlog navodio zajedno s prigovorom nezakonitosti na temelju članka 3. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1239/2013.
- 87 Taj prigovor stoga treba odbiti kao neosnovan.
- 88 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da drugi dio prvih žalbenih razloga istaknutih u okviru predmeta C-439/20 P i C-441/20 P treba odbiti.
- 89 S obzirom na sve prethodno navedeno, te prve žalbene razloge stoga valja u cijelosti odbiti.

Drugi i treći žalbeni razlog u predmetu C-439/20 P i prvi dio drugog žalbenog razloga u predmetu C-441/20 P

Argumentacija stranaka

- 90 Drugim i trećim žalbenim razlogom u predmetu C-439/20 P i prvim dijelom drugog žalbenog razloga u predmetu C-441/20 P institucije u biti prigovaraju Općem sudu da je u točkama 115. do 152. pobijane presude počinio pogreške koje se tiču prava time što je smatrao da osnovne uredbe nisu dovoljna pravna osnova za donošenje članka 2. sporne uredbe, koji se odnosi na proglašenje nevaljanosti računa na temelju obveze društva Jiangsu Seraphim kao i na plaćanje antidampinških i kompenzacijskih pristojbi dugovanih u trenutku prihvaćanja prijave za puštanje u slobodni promet robe na koju se odnose ti računi.
- 91 Konkretno, drugim žalbenim razlogom u predmetu C-439/20 P i prvim dijelom drugog žalbenog razloga u predmetu C-441/20 P institucije prigovaraju Općem sudu da je, osobito u točkama 119., 129. do 132., 138., 140. do 147. i 151. pobijane presude, počinio pogreške koje se tiču prava jer je naplatu pristojbi na predmetni uvoz kvalificirao kao „retroaktivnu”.
- 92 Prema mišljenju institucija, kao prvo, Opći sud nije obrazložio pretpostavku prema kojoj su te pristojbe naplaćene „retroaktivno”, iako se na toj pretpostavci temelje točke pobijane presude i ona čini „srž” tumačenja relevantnih odredaba osnovnih uredbi koje je Opći sud naveo u točkama 128. do 138. te presude.

- 93 Kao drugo, time što je naplatu predmetnih pristojbi kvalificirao kao „retroaktivnu”, Opći sud počinio je pogreške koje se tiču prava u tumačenju osobito članka 8. stavka 10. i članka 10. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe kao i članka 13. stavka 10. i članka 16. stavka 5. Osnovne antisubvencijske uredbe. Naime, te odredbe čine dovoljnu pravnu osnovu za naplatu pristojbi na uvoz za koji se smatra da povređuje predmetnu obvezu.
- 94 U tom pogledu, institucije naglašavaju da nije riječ o pitanju kada se pristojba naplaćuje na predmetni uvoz, nego o tome je li taj uvoz bio pušten u slobodan promet nakon uvođenja te pristojbe. Stoga je odlučujući kriterij za određivanje toga je li naplata navedene pristojbe retroaktivna datum na koji je predmetna mjera uvedena. U ovom slučaju, iz provedbenih uredbi br. 1238/2013 i 1239/2013 jasno proizlazi da su pristojbe na predmetni uvoz uvedene 2013., odnosno prije stavljanja tog uvoza na koji se odnose nevaljani računi na temelju obveze u slobodan promet. Sporna uredba samo je dovela do naplate tih pristojbi.
- 95 Trećim žalbenim razlogom u predmetu C-439/20 P institucije u biti prigovaraju Općem sudu da je u točkama 119., 129. do 138., 140. do 147. i 151. pobijane presude pogrešno protumačio članak 8. stavke 1., 9. i 10. i članak 10. stavak 5. Osnovne antidampinške uredbe kao i članak 13. stavke 1., 9. i 10. te članak 16. stavak 5. Osnovne antisubvencijske uredbe jer je smatrao da te odredbe nisu bile primjenjive na ovaj slučaj. Opći sud pogrešno je odbacio tumačenje navedenih odredbi koje su donijele institucije.
- 96 Najprije, te odredbe, kako su izmijenjene Uredbom br. 461/2004, u stvarnosti čine dostatnu pravnu osnovu za naplatu pristojbi na uvoz za koji je utvrđeno da povređuje predmetnu obvezu. Opći sud je u točkama 115. do 118. pobijane presude u potpunosti zanemario da se nakon takve izmjene konačna pristojba uvodi odmah nakon prihvaćanja predmetne obveze, a ne tek nakon povlačenja te obveze. Stoga te pristojbe nisu retroaktivno uvedene.
- 97 Točka 119. pobijane presude osobito sadržava dvije pogreške koje se tiču prava jer je Opći sud smatrao da je naplata pristojbi na uvoz koji je povrijedio predmetnu obvezu ograničena na dvije pretpostavke predviđene člankom 8. stavkom 10. i člankom 10. stavkom 5. Osnovne antidampinške uredbe kao i člankom 13. stavkom 10. i člankom 16. stavkom 5. Osnovne antisubvencijske uredbe.
- 98 Kao prvo, te odredbe odnose se na retroaktivnu primjenu pristojbi, to jest, suprotno onomu što predviđa sporna uredba, na naplatu pristojbi na uvoz pušten u slobodan promet prije uvođenja konačnih pristojbi. Kao drugo, Opći sud iskrivio je zakonodavnu izmjenju iz 2004. Naime, dvije predviđene pretpostavke odnose se samo na situaciju u kojoj Vijeće u trenutku prihvaćanja predmetne obveze nije uvelo konačnu pristojbu.
- 99 Institucije nadalje smatraju da uvodne izjave osnovnih uredbi na koje se poziva Opći sud u točkama 132. do 137. pobijane presude nisu relevantne. Suprotno onomu što je Opći sud utvrdio u točki 144. te presude, u obzir treba uzeti uvodne izjave 18. i 19. Uredbe br. 461/2004. Slijedom toga, suprotno onomu što je Opći sud naveo u točki 138. pobijane presude, posebne odredbe koje se odnose na uvođenje privremenih pristojbi tek nakon povrede ili povlačenja prihvata obveze i na retroaktivno uvođenje tih pristojbi ne ograničavaju naplatu pristojbi koje su prethodno uvedene na uvoz za koji je utvrđeno da ne ispunjava formalne ili materijalne uvjete preuzete obveze.
- 100 Naposljetku, utvrđenja Općeg suda u točkama 141., 145. i 146. pobijane presude pogrešna su.

- 101 Društvo Jiangsu Seraphim tvrdi da je Opći sud pravilno odbio tumačenje na koje se pozivaju institucije i da stoga tužbene razloge koje su one istaknule treba odbiti kao neosnovane.
- 102 U tom pogledu, s jedne strane, spornom uredbom pristojbe se uvode retroaktivno, čime se premašuje ono što je dopušteno osnovnim uredbama. Stoga je Opći sud pravilno zaključio da te osnovne uredbe ne čine dovoljnu pravnu osnovu koja omogućuje donošenje odredbi sporne uredbe.
- 103 S druge strane, u slučaju povrede uvjeta preuzimanja obveze, iz članka 8. stavka 9. Osnovne antidampinške uredbe i članka 13. stavka 9. Osnovne antisubvencijske uredbe proizlazi da se pristojbe, koje se nisu primjenjivale kao posljedica prihvata te obveze, automatski primjenjuju na uvoze provedene od datuma povlačenja prihvata obveze, a ne na uvoze provedene prije toga.
- 104 Kao što je Opći sud smatrao, u sustavu uspostavljenom osnovnim uredbama, pristojbe koje se duguju zbog povrede predmetnih obveza ne mogu se retroaktivno uvesti izvan postupovnih granica utvrđenih odredbama članka 8. stavka 10. i članka 10. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe kao i članka 13. stavka 10. te članka 16. stavka 5. Osnovne antisubvencijske uredbe. Pravo Unije ni na koji način ne ovlašćuje Komisiju da proglasi nevaljanima predmetne račune i naloži nacionalnim carinskim tijelima da retroaktivno naplate konačne pristojbe na prethodne uvoze koji su pušteni u slobodni promet a da nisu evidentirani i da nisu uvedene privremene pristojbe. Društvo Jiangsu Seraphim smatra da je cilj izmjena uvedenih 2004. bio isključivo taj da, s jedne strane, omoguće povlačenje obveze i primjenu predmetne pristojbe pomoću jedinstvenog pravnog akta, pri čemu se na taj način ukida „složeni dvostruki postupak koji je bio prethodno na snazi” i kojim se predviđala intervencija Komisije i Vijeća i, s druge strane, taj da se utvrde obvezni rokovi za dovršetak ispitnih postupaka u pogledu navodnih povreda predmetnih obveza.

Ocjena Suda

- 105 Drugi i treći žalbeni razlog u predmetu C-439/20 P i prvi dio drugog žalbenog razloga u predmetu C-441/20 P usmjereni su protiv obrazloženja pobijane presude, navedenog u njezinim točkama 115. do 152., u kojima je Opći sud u biti prihvatio jedini tužbeni razlog koji je istaknulo društvo Jiangsu Seraphim u prilog svojoj tužbi u prvostupanjskom postupku, a kojim se nastojalo dokazati da je člankom 2. sporne uredbe Komisija povrijedila, s jedne strane, članke 8. i 10. Osnovne antidampinške uredbe i, s druge strane, članke 13. i 16. Osnovne antisubvencijske uredbe proglašavanjem računa na temelju obveze nevaljanima i nalaganjem naplate pristojbi dugovanih u trenutku prihvatanja prijave za puštanje u slobodni promet u vezi s uvozom na koji se odnose ti računi.
- 106 Prigovorima koje institucije ističu u prilog tim žalbenim razlozima i tom dijelu, koje valja ispitati zajedno, one Općem sudu u biti prigovaraju da je pogrešno protumačio osnovne uredbe, osobito te odredbe, tumačene u njihovu kontekstu, s obzirom na to da je Opći sud među ostalim presudio, pogrešno kvalificirajući mjere iz članka 2. sporne uredbe kao „retroaktivne”, da one ne ovlašćuju institucije na usvajanje tih mjera kao posljedicu povlačenja prihvata predmetne obveze.
- 107 U tom pogledu valja istaknuti da, kako bi došao do zaključka iz točke 152. pobijane presude, prema kojem osnovne uredbe ne mogu biti dovoljna pravna osnova za donošenje članka 2. sporne uredbe, Opći sud je, prije svega, u točkama 115. do 119. pobijane presude smatrao da, s obzirom na to da se ovaj slučaj, prema njegovu mišljenju, odnosi na uvođenje antidampinških pristojbi i kompenzacijskih pristojbi koje se dugovalo a da pritom u međuvremenu nije došlo do povrede obveze, taj slučaj nije bio uređen ni člankom 8. stavkom 10. Osnovne antidampinške uredbe,

člankom 13. stavkom 10. Osnovne antisubvencijske uredbe, člankom 10. stavkom 5. Osnovne antidampinške uredbe kao niti člankom 16. stavkom 5. Osnovne antisubvencijske uredbe tako da taj slučaj nije obuhvaćen nijednom pretpostavkom izričito predviđenom osnovnim uredbama te da je potrebno ispitati postoji li neka druga pravna osnova za donošenje članka 2. sporne uredbe.

- 108 Opći sud zatim je u točkama 130. do 138. pobijane presude isključio da to može biti slučaj, s obzirom na to da iz strukture i ciljeva osnovnih uredbi, a osobito iz njihovih uvodnih izjava proizlazi da je, s jedne strane, zakonodavac Unije u osnovnim uredbama izričito želio urediti načine na koje bi, nakon povlačenja prihvata obveze, institucije imale ovlast retroaktivno nametnuti dugovane pristojbe i da se, s druge strane, u prethodno navedenim odredbama tih uredbi na ograničen način navode situacije u kojima se može dopustiti takvo retroaktivno nametanje.
- 109 Opći sud iz toga je osobito zaključio, u točkama 137. i 138. pobijane presude, da se ta ovlast ne može temeljiti ni na tekstu članka 8. stavka 9. Osnovne antidampinške uredbe ni članka 13. stavka 9. Osnovne antisubvencijske uredbe, na temelju kojih se pristojbe automatski primjenjuju nakon povlačenja prihvata obveza, ni na tekstu članka 14. stavka 1. Osnovne antidampinške uredbe kao niti članka 24. stavka 1. Osnovne antisubvencijske uredbe, u dijelu u kojem se u njima navode „drugi uvjeti” za naplatu pristojbi.
- 110 Naposljetku, Opći sud je u točkama 139. do 151. pobijane presude smatrao da nijedan drugi prigovor koji su istaknule institucije, kao što je onaj koji se temelji na učinkovitom nadzoru i sankcioniranju obveza o kojima je riječ, nije mogao izmijeniti tu ocjenu.
- 111 Kako bi se ispitalo sadržava li tumačenje osnovnih uredbi koje je Opći sud tako usvojio pogrešku koja se tiče prava, najprije valja podsjetiti na to da je spornom uredbom Komisija najprije u njezinu članku 1. povukla prihvata predmetne obveze u skladu s člankom 8. stavkom 1. Osnovne antidampinške uredbe i člankom 13. stavkom 1. Osnovne antisubvencijske uredbe i, kao drugo, u članku 2. sporne uredbe postupila u skladu s tim povlačenjem na način da je proglasila nevaljanima predmetne račune na temelju obveze i naložila naplatu dugovanih antidampinških i kompenzacijskih pristojbi u trenutku primitka prijave za puštanje u slobodni promet u vezi s transakcijama koje su predmet tih računa.
- 112 Budući da se članak 2. sporne uredbe stoga odnosi na posljedice ili učinke povlačenja prihvata obveze i s obzirom na to da je to pitanje obuhvaćeno upravo člankom 8. stavkom 9. Osnovne antidampinške uredbe i člankom 13. stavkom 9. Osnovne antisubvencijske uredbe, valja ispitati zakonitost tog članka 2., kao prvo, u odnosu na te odredbe, koje sporna uredba, štoviše, predstavlja kao pravnu osnovu za njezino donošenje.
- 113 Kao što je to Opći sud pravilno naveo u točki 131. pobijane presude, u svrhu tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i kontekst te ciljeve propisa kojeg je ona dio (presuda od 2. prosinca 2021., Komisija i GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P i C-888/19 P, EU:C:2021:973, t. 70. i navedena sudska praksa).
- 114 U tom kontekstu najprije valja istaknuti da iz teksta članka 8. stavka 9. Osnovne antidampinške uredbe i članka 13. stavka 9. Osnovne antisubvencijske uredbe proizlazi da se, osobito u slučaju povlačenja Komisijina prihvata preuzete obveze, konačna antidampinška ili kompenzacijska

pristojba uvedena sukladno članku 9. stavku 4. Osnovne antidampinške uredbe i članku 15. stavku 1. Osnovne antisubvencijske uredbe, poput pristojbi uvedenih u ovom slučaju člankom 1. provedbenih uredbi br. 1238/2013 i 1239/2013, „automatski primjenjuje”.

- 115 Kako bi se utvrdilo mogu li te odredbe omogućiti donošenje mjera poput onih predviđenih člankom 2. sporne uredbe, odnosno proglašenje nevaljanosti računa na temelju obveze i naplatu predmetnih pristojbi na transakcije na koje se ti računi odnose, uključujući one koje su prethodile stupanju na snagu te uredbe, valja ih tumačiti zajedno s, s jedne strane, odredbama članka 9. stavka 4. Osnovne antidampinške uredbe i člankom 15. stavkom 1. Osnovne antisubvencijske uredbe iz kojih proizlazi da Komisija „uvodi” konačne pristojbe kao i zajedno s, s druge strane, člankom 8. stavkom 1. drugim podstavkom Osnovne antidampinške uredbe i člankom 13. stavkom 1. drugim podstavkom Osnovne antisubvencijske uredbe kojim se predviđa da se „sve dok su” preuzete obveze na snazi konačne pristojbe „ne primjenjuju” na predmetni uvoz.
- 116 Međutim, kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 88. svojeg mišljenja, iz zajedničkog tumačenja tih odredbi proizlazi da „automatsku primjenu” privremene ili konačne pristojbe kako je predviđeno u članku 8. stavku 9. Osnovne antidampinške uredbe i u članku 13. stavku 9. Osnovne antisubvencijske uredbe, osobito u slučaju Komisijina povlačenja prihvata obveze, treba tumačiti ne kao uvođenje nove pristojbe, nego kao primjenu prethodno uvedene pristojbe, pri čemu je primjena te pristojbe odgođena „sve dok” obveza ostaje na snazi.
- 117 Stoga, konkretnije, suspenzija primjene konačnih pristojbi predviđena člankom 8. stavkom 1. drugim podstavkom Osnovne antidampinške uredbe i člankom 13. stavkom 1. drugim podstavkom Osnovne antisubvencijske uredbe prilikom prihvatanja preuzete obveze i automatska primjena tih pristojbi, predviđena u članku 8. stavku 9. prvom podstavku Osnovne antidampinške uredbe i članku 13. stavku 9. prvom podstavku Osnovne antisubvencijske uredbe, kao posljedica njihova povlačenja, ne upućuje na samo uvođenje navedenih pristojbi, nego na njihove učinke, kao što je, među ostalim, njihova naplata.
- 118 Iz prethodno navedenog proizlazi da se, suprotno onomu što je Opći sud osobito smatrao u točki 138. pobijane presude, ovlast institucija Unije zaduženih za provedbu osnovnih uredbi da zahtijevaju plaćanje, nakon povlačenja prihvata preuzete obveze, pristojbi koje se duguju na temelju transakcija obuhvaćenih nevaljanim računima na temelju obveze, kao što je to predviđeno člankom 2. sporne uredbe, može valjano temeljiti na članku 8. stavku 9. Osnovne antidampinške uredbe i članku 13. stavku 9. Osnovne antisubvencijske uredbe.
- 119 Isti se zaključak nameće i u dijelu u kojem članak 2. sporne uredbe predviđa proglašenje nevaljanosti tih računa na temelju obveze.
- 120 U tom pogledu, valja navesti da se u skladu s člankom 14. stavkom 1. Osnovne antidampinške uredbe i člankom 24. stavkom 1. Osnovne antisubvencijske uredbe, antidampinške ili kompenzacijske pristojbe uvode uredbama, a naplaćuju ih države članice u obliku, prema stopi i drugim uvjetima utvrđenima uredbom koja ih uvodi. Kao što je to Sud presudio, iz tog teksta proizlazi da zakonodavac Unije nije namjeravao taksativno urediti uvjete koji se odnose na naplaćivanje antidampinških pristojbi koji se mogu odrediti (vidjeti u tom smislu presudu od 15. ožujka 2018., Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, t. 57. i 58.).
- 121 Izdavanje računa na temelju obveze, kako je propisano u ovom slučaju člankom 3. stavkom 1. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i člankom 2. stavkom 1. Provedbene uredbe br. 1239/2013, odnosi se na naplatu konačnih antidampinških ili kompenzacijskih pristojbi uvedenih tim

provedbenim uredbama s obzirom na to da podnošenje tih računa predstavlja uvjet izuzeća predviđenog u navedenim člancima. Osim toga, navedeni računi služe i za osiguranje određivanja predmetnih transakcija kada je naplata tih pristojbi naložena zbog povlačenja prihvata preuzete obveze o kojoj je riječ.

- 122 Slijedom toga, izdavanje računa na temelju obveze obuhvaćeno je, kao što to tvrde institucije, zahtjevima koje one mogu donijeti u uredbi o uvođenju antidampinskih ili kompenzacijskih pristojbi na temelju članka 14. stavka 1. Osnovne antidampinske uredbe i članka 24. stavka 1. Osnovne antisubvencijske uredbe.
- 123 Što se tiče, konkretnije, ovlasti za proglašavanje nevaljanosti računa na temelju obveze, ona posljedično pripada institucijama na temelju tih odredbi.
- 124 Stoga, kada Komisija aktom donesenim na temelju članka 8. stavka 9. Osnovne antidampinske uredbe i članka 13. stavka 9. Osnovne antisubvencijske uredbe postupa u skladu s povlačenjem prihvata obveze, ništa se, suprotno onomu što je Opći sud naveo u točkama 137. i 138. pobijane presude, ne protivi tomu da ta institucija tim aktom proglasi nevaljanima račune na temelju obveze na koje se ta obveza odnosi, kao formalni uvjet koji prethodi plaćanju pristojbi na transakcije na koje se odnose ti računi.
- 125 Osim toga, valja još istaknuti da obrazloženje izneseno u točkama 130. do 138. pobijane presude sadržava pogreške koje se tiču prava jer se temelji na pogrešnoj pretpostavci da se članak 2. sporne uredbe primjenjuje retroaktivno jer predviđa, nakon povlačenja prihvata preuzete obveze društva Jiangsu Seraphim, nevaljanost računa na temelju obveze nabrojanih u Prilogu I. toj uredbi i plaćanje antidampinskih i kompenzacijskih pristojbi na transakcije koje su obuhvaćene tim računima.
- 126 Valja podsjetiti na to da, za razliku od pravila postupka koja se općenito primjenjuju od datuma svojeg stupanja na snagu, materijalno-pravne odredbe prava Unije treba, kako bi se osiguralo poštovanje načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, tumačiti na način da se ne odnose na situacije nastale prije njihova stupanja na snagu osim u mjeri u kojoj iz njihova teksta, svrhe ili strukture jasno proizlazi da im treba pripisati takav učinak (presuda od 22. lipnja 2022., Volvo i DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, t. 31. i navedena sudska praksa).
- 127 Iz sudske prakse Suda također proizlazi i da se novo pravno pravilo načelno primjenjuje od stupanja na snagu akta kojim je ono uspostavljeno. Iako se ne primjenjuje na pravne situacije nastale i okončane za vrijeme važenja prijašnjeg zakona, primjenjuje se na buduće učinke situacije nastale za vrijeme važenja starog pravila kao i na nove pravne situacije. Drukčije vrijedi, poštujući načelo zabrane retroaktivnosti pravnih akata, samo u slučaju kada se uz novo pravilo donesu posebne odredbe kojima se posebno određuju uvjeti njegove vremenske primjene (presuda od 22. lipnja 2022., Volvo i DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, t. 32. i navedena sudska praksa).
- 128 Što se tiče sporne uredbe, valja utvrditi, kao što to proizlazi iz točaka 113. do 118. ove presude i kao što su to pravilno istaknule institucije, da ona nije uvela nove pristojbe za transakcije iz članka 2. te uredbe, nego je primijenila pristojbe uvedene provedbenim uredbama br. 1238/2013 i 1239/2013, s obzirom na to da je primjena tih pristojbi bila odgođena samo za vrijeme u kojem je obveza društva Jiangsu Seraphim bila na snazi, na temelju članka 3. stavka 1. Provedbene uredbe

br. 1238/2013 i članka 2. stavka 1. Provedbene uredbe br. 1239/2013 i to u skladu s člankom 8. stavkom 1. drugim podstavkom Osnovne antidampinške uredbe i člankom 13. stavkom 1. drugim podstavkom Osnovne antisubvencijske uredbe.

- 129 Članak 2. sporne uredbe stoga se primjenjuje na buduće učinke situacija koje su nastale prije njezina stupanja na snagu, a ne retroaktivno na situaciju nastalu prije tog datuma, u smislu sudske prakse navedene u točkama 126. i 127. ove presude.
- 130 Također sadržava pogrešku koja se tiče prava argument koji je Opći sud iznio u točki 138. pobijane presude, u skladu s kojim se, s jedne strane, članku 8. stavku 10. Osnovne antidampinške uredbe i članku 13. stavku 10. Osnovne antisubvencijske uredbe i, s druge strane, članku 10. stavku 5. Osnovne antidampinške uredbe te članku 16. stavku 5. Osnovne antisubvencijske uredbe protivi postojanje ovlasti Komisije da se računi na temelju obveze proglaše nevaljanima i da se na navodno retroaktivni način zahtijeva plaćanje pristojbi na predmetne transakcije zbog toga što te odredbe na ograničen način određuju situacije u kojima se te pristojbe mogu primijeniti na retroaktivan način.
- 131 Naime, s jedne strane, dovoljno je istaknuti da mjere donesene u članku 2. sporne uredbe nemaju retroaktivan učinak, kao što je to utvrđeno u točki 129. ove presude.
- 132 S druge strane, u točkama 115. do 118. ove presude utvrđeno je da se takva ovlast može valjano temeljiti na članku 8. stavku 9. Osnovne antidampinške uredbe i članku 13. stavku 9. Osnovne antisubvencijske uredbe.
- 133 Osim toga, što se tiče članka 3. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1239/2013, te se provedbene uredbe također ne mogu smatrati retroaktivnima jer su njima uvedene antidampinške i kompenzacijske pristojbe u pogledu uvoza izvršenog protivno obvezi o kojoj je riječ, nakon njihova stupanja na snagu, i predviđena, proglašenjem nevaljanosti računa na temelju obveze, posljedična naplata tih pristojbi u budućnosti i pod pretpostavkom da dođe do takve povrede i povlačenja te obveze.
- 134 Iz toga slijedi da pobijana presuda također sadržava pogreške koje se tiču prava jer se Opći sud, osobito u točkama 132. do 139. te presude, oslonio na retroaktivnost sporne uredbe ili prethodno navedenih provedbenih uredbi kako bi zaključio da iz namjere zakonodavca Unije i opće strukture osnovnih uredbi proizlazi da one ne mogu biti pravna osnova za donošenje mjera iz članka 2. sporne uredbe.
- 135 Naposljetku, valja utvrditi da je, kao što je to nezavisni odvjetnik u biti istaknuo u točkama 100. do 104. svojeg mišljenja, prethodno navedeno tumačenje osnovnih uredbi potkrijepljeno činjenicom da, suprotno onomu što je Opći sud smatrao u točki 151. pobijane presude, u nedostatku mogućnosti da se nakon povlačenja prihvata obveze naplate antidampinške pristojbe i kompenzacijske pristojbe na sve uvoze koji su izvršeni povredom te obveze, takva povreda ne dovodi do toliko ozbiljnih posljedica da bi se osiguralo poštovanje i pravilno izvršenje obveza koje su preuzeli proizvođači izvoznici čime bi se tako ugrozila učinkovitost sustava zaštite koji se uvodi osnovnim uredbama.
- 136 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da osnovne uredbe ne mogu biti dovoljna pravna osnova za donošenje članka 2. sporne uredbe.

- 137 Slijedom toga, valja prihvatiti drugi i treći žalbeni razlog u predmetu C-439/20 P i prvi dio drugog žalbenog razloga u predmetu C-441/20 P te stoga ukinuti pobijanu presudu a da pritom nije potrebno ispitati četvrti žalbeni razlog u predmetu C-439/20 P i drugi dio drugog žalbenog razloga u predmetu C-441/20 P.

Tužba pred Općim sudom

- 138 U skladu s člankom 61. prvim stavkom Statuta Suda Europske unije, Sud može, u slučaju ukidanja presude Općeg suda, sâm konačno odlučiti o sporu ako to stanje postupka dopušta ili može vratiti predmet na odlučivanje Općem sudu.
- 139 Sud smatra da stanje postupka dopušta donošenje konačne odluke i da treba odlučiti o zahtjevu za poništenje sporne uredbe.
- 140 U tom pogledu iz odgovora na, s jedne strane, prvi dio prvih žalbenih razloga istaknutih u obama predmetima, u točkama 53. do 72. ove presude, i, s druge strane, na drugi dio tih prvih žalbenih razloga, iz točaka 73. do 88. ove presude, najprije proizlazi kako valja proglasiti dopuštenima, u bitnome zbog razloga koje je naveo Opći sud, tužbu kojom se traži poništenje članka 2. sporne uredbe koju je društvo Jiansu Seraphim podnijelo tom sudu kao i prigovor nezakonitosti koji je tužitelj u prvostupanjskom postupku istaknuo u pogledu članka 3. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 2. točke (b) Provedbene uredbe br. 1239/2013.
- 141 Nadalje, što se tiče jedinog žalbenog razloga koji je Jiangsu Seraphim istaknuo pred Općim sudom, a kojim se nastoji dokazati da je člankom 2. sporne uredbe Komisija povrijedila, s jedne strane, članke 8. i 10. Osnovne antidampinške uredbe i, s druge strane, članke 13. i 16. Osnovne antisubvencijske uredbe, proglašivši nevaljanima račune na temelju obveze i naloživši naplatu dugovanih pristojbi u trenutku prihvaćanja prijave za puštanje u slobodan promet u vezi s uvozom na koji se odnose ti računi, taj žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan zbog razloga navedenih u točkama 111. do 135. ove presude.
- 142 Naposljetku, Jiangsu Seraphim je na temelju tih odredbi osnovnih uredbi istaknuo prigovor nezakonitosti u odnosu na članak 3. stavak 2. Provedbene uredbe br. 1238/2013 i članak 2. stavak 2. Provedbene uredbe br. 1239/2013.
- 143 Društvo Jiangsu Seraphim u biti ističe da Vijeće, djelujući kao provedbeno tijelo, a ne kao zakonodavac, nije moglo Komisiji dati ovlast da proglasi nevaljanima račune na temelju obveze pukim povlačenjem prihvata preuzete obveze niti naložiti carinskim tijelima da naplate pristojbe na robu koja je već puštena u slobodan promet na carinskom području Unije.
- 144 U tom pogledu, iz obrazloženja navedenog u točkama 111. do 136. ove presude proizlazi da to tumačenje nije pravno utemeljeno.
- 145 Konkretno, zbog razloga navedenih u točkama 114. do 118. ove presude, iz opće strukture osnovnih uredbi i osobito članka 8. stavaka 1. i 9. Osnovne antidampinške uredbe kao i iz članka 13. stavaka 1. i 9. Osnovne antisubvencijske uredbe proizlazi da je Vijeće moglo ovlastiti Komisiju da predvidi da je nakon povlačenja prihvata preuzete obveze i proglašenja nevaljanosti odgovarajućih računa carinski dug morao nastati u trenutku prihvata prijave za puštanje u slobodan promet.

- 146 Osim toga, kao što to proizlazi iz obrazloženja navedenog u točkama 120. do 124. ove presude, ovlast Vijeća da usvoji odredbe na koje se odnosi prigovor nezakonitosti dio je ovlasti da se uredbom o uvođenju antidampinških ili kompenzacijskih pristojbi utvrde „drugi uvjeti” koji se odnose na naplatu tih pristojbi kao što to predviđaju članak 14. stavak 1. Osnovne antidampinške uredbe i članak 24. stavak 1. Osnovne antisubvencijske uredbe.
- 147 S obzirom na prethodno navedeno, prigovor nezakonitosti koji je istaknulo društvo Jiangsu Seraphim treba odbiti kao neosnovan.
- 148 Budući da ni jedini tužbeni razlog koji je Jiangsu Seraphim iznio pred Općim sudom ni prigovor nezakonitosti istaknut u okviru te tužbe nisu osnovani, navedenu tužbu treba odbiti.

Troškovi

- 149 U skladu s člankom 184. stavkom 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči u sporu, Sud odlučuje o troškovima.
- 150 U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 151 Budući da Jiangsu Seraphim nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova institucija u prvostupanjskom i žalbenom postupku, sukladno njihovim zahtjevima.

Slijedom navedenog, Sud (četvrto vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 8. srpnja 2020., Jiangsu Seraphim Solar System/Komisija (T-110/17, EU:T:2020:315).**
- 2. Odbija se tužba za poništenje koju je društvo Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd podnijelo Općem sudu Europske unije.**
- 3. Društvu Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd nalaže se snošenje troškova koji su Europskoj komisiji i Vijeću Europske unije nastali u prvostupanjskom i žalbenom postupku.**

Potpisi